

و تو باور نمی‌کنی

❖ مرضیه مریدی

موضوع اشک‌هایم برایت صفر است وقتی زدتر از پاییزه و تو باور نمی‌کنی
غمگینم
نمی‌رسد به سال
ولی بهارم آمد و تو از خاک بیرون نیامدی
یاسین می‌فوانم برایت به جای فاتمه
شاید بلندی اش کوتاهیت را میران کند

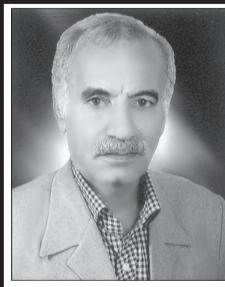

باران که می‌بارد، بروان دیدنست من آیم
راه من افتم، در کوچه پس کوچه‌های تنها می‌قدم می‌زنم
ولی تو را نمی‌یابم،
هر بار به ساعتم می‌نگرم، درون سینه دل بیتاب می‌شود
آخر دیوبیست دلتانگت شده‌ام
باران وسیله‌ای می‌شود تا رهگذران اشک‌هایم را نبینند
و ندانند بی‌قراری ام بروان چیست،
پس کجا بی؟ چرا نمی‌یابیم؟
نکند فراموش کرده‌ای؟ ساعتها می‌گذرند و
خورشید غروب می‌کند، تا بدانم وقت رفتن است
و من،
خسته و تنها
کوچه پس کوچه‌ها را بازمی‌گردم.

منتظر آثار و مطالب شما هستیم

لطفاً جهت چاپ آثار در این صفحه، مطالب خود را با خط
خوانا (ترجمان تایپ شده)، با ذکر نام و نام خانوادگی، سن و
تلفن تماس در یک روی کاغذ نوشته و به دفتر روزنامه
ارسال نمایید. ضمناً مطالب ارسالی، برگشت داده نمی‌شوند.

کارشناس سرویس ادبی - هنری: محمدعلی اصلاح پذیر

مهربان‌ترین نام، مادر

❖ مرضیه قربانی‌زاده

آیا می‌شناسی اولین فرشته‌ای که برایت آهنگ مهربانی را
نغمه کرد؟
آری، آن لمس پرمه‌ری که هنگام خواب بر گونه‌هایت
حس می‌کردی، رقص باد نبود بلکه دستان مهربان مادر بود
که زندگی اش را در مقابل می‌دید.

ای مادر، در عجیب که چرا هیچکس نتوانست بعد از آفرینش نامت، واژه‌ای به این
زیبایی خلق کند که بتواند تمام زحمات دنیا را به دوش بکشد! شاید هم خدا، نام
تو را بعد از آفرینش سلطان مادرها «حو» انتخاب کرده و از او خواسته که همیشه
مهربان و دلسوز بماند.

ای فرشته مهربانی‌ها، قلبت همه سرشار از مهر است، همواره می‌جوییم نامت را تا
برایش معنایی بیابم که شایسته‌ی تو است، فراتر از آسمان و بالاتر از خورشید، در
پنهانی کهکشان‌ها و شاید در اعماق قطره‌ای از باران و شاید هنوز هم بالاتر...!

شیشه می‌افتد

❖ شاقیق امیرعسدي

با تو حتی یک دل مغفول عاشق می‌شود
یک نفر دل خسته، بی منظور عاشق می‌شود
انتهای جاده‌ای و باز تنها می‌روی
کاش می‌دیدی کسی از دور عاشق می‌شود
می‌نشینیم گوش‌های با سازها ور می‌روم
تا به استمت می‌رسم ستور عاشق می‌شود
چشم‌هایم را گرفتی، لعنتی... اما بیین
با تو حتی چشم‌هایی کور عاشق می‌شود
باز می‌خندی، نفس در سینه‌ام گم می‌شود
باز می‌خندی دلم بدجور عاشق می‌شود
مثل رؤیایی و از شیرینیات حظ می‌کنم
آن قدر شیرین که یک «زنبور» عاشق می‌شود
کوچه با هرم نفس‌های تو می‌خواند مرا
کوچه امشب با دلی رنجور عاشق می‌شود
شیشه می‌افتد... کسی غرق تماشای تو هست...
آه می‌بینی... دو چشم شور عاشق می‌شود...

رؤیاهای درو و کرده

❖ ساره غلامان

تمام رؤیاهای سر به فلک کشیده‌ام را
حسرتی به آتش کشاند
تا فراموش کنم عشق
و کفن بگیرم یادگارش
و در خود پنهان کنم جای پای هزار خاطره را

نمی‌دانم
شاید آسمان مرا نفرین کرده بود
تا بعد از ادیگر
پای بند زمینیان نمانم
ولی نه
من نفرین شده زمینیان بودم
و در خود واژه واژه
- پیر می‌شدم

تقديم به تمام معلماني که به من درس زندگي آموختند

تو را محترم می‌شمارم

❖ لیلا بستانپور

میم معلم یعنی محبت، متأثت و مقاومت. عین معلم یعنی عدالت، عشق و عبادت. لام معلم یعنی لیاقت، لطفاً. کار معلم یعنی آموزش زیبایی طبیعت، یعنی دیدن بهار دانش آموزان، شیدن صدای باران اشک عاشقان و شروع زندگی.

مدرسه یعنی کارخانه انسان سازی، یعنی مکان مقدس عبادت، جایگاه استقامت و سجده‌گاه مخلصین، قلم معلم یعنی نوشتن درس

شجاعت شجاعان، یادداشت خاطرات روز باران کودکانه. نت برداشتن از نجات مسافران قطار به دست ریزعلی. کتابت کدبانوی

خانه، کوکب خانم و به تصویر کشیدن سادگی و صداقت حسنه.

كتاب معلم یعنی قول حق (قرآن) که در پی آن آموزش طبیعت، زمین، خورشید، باران، نسیم و شناخت خدا می‌باشد. یعنی زبان

علی (نهج البلاغه) که در پی آن آموزش سرش انسانی، شناخت معرفت الهی و معرفی زندگی جاودانی است. یعنی کتاب سجاد

(صحیفه سجادیه) که به دنبال آن درخواست از خدا برای انسان بودن، عالم بودن و شاعر بودن است.

نفس معلم یعنی عشق، عشق به خدا. تگاه معلم یعنی بینش، بینش مطهر. صدای معلم یعنی طین دلواز دریا. گام برداشتن معلم یعنی

قدم گذاشتن بر روی ابرها و شغل معلم یعنی شغل انبیاء.

ای معلم، ای جاودا، می‌برستم و تو را مانند تندیسی از عشق، اسوه قرار می‌دهم. تو را می‌بویم مانند گل نرگس که در زمین

سخت می‌روید اما عطر تو زمین را فرا می‌گیرد.

عزیزم تو را محترم می‌دارم، چرا که خدا تو را نیکو آفریده است. تو یکی از خلقت‌های مهم خداوندی و من تو را با تمام وجودم

دوست می‌دارم. ای معلم، ای پیامبر، ای سخنور و ای شادی آفرین، شادمانه بزی و شاد زیستن را به دیگران یاموز.